

Увечері прийду до хати

Володимир Свідзінський

Пам'яті З. С-ської

Увечері прийду до хати,
Ляжу спочити — темнить забуття.
Не так, як пахощі м'яти,
Трудно бреде забуття.

І от заулок. Бур'ян, сміття.
Ми стоїмо коло брами,
І хоч нерано вже — з нами
Наше маленьке дитя.

За садами Підзамчя
Розораний сонцем гасне обліг.
Підбігає білий баранчик,
Ластиться тобі до ніг.

Але ти не говориш "милий".
Очі твої в далині.
Смутно одходить баранчик білий,
І всі ми чомусь смутні.